

10

2006. OKTÓBER

Szivarvány

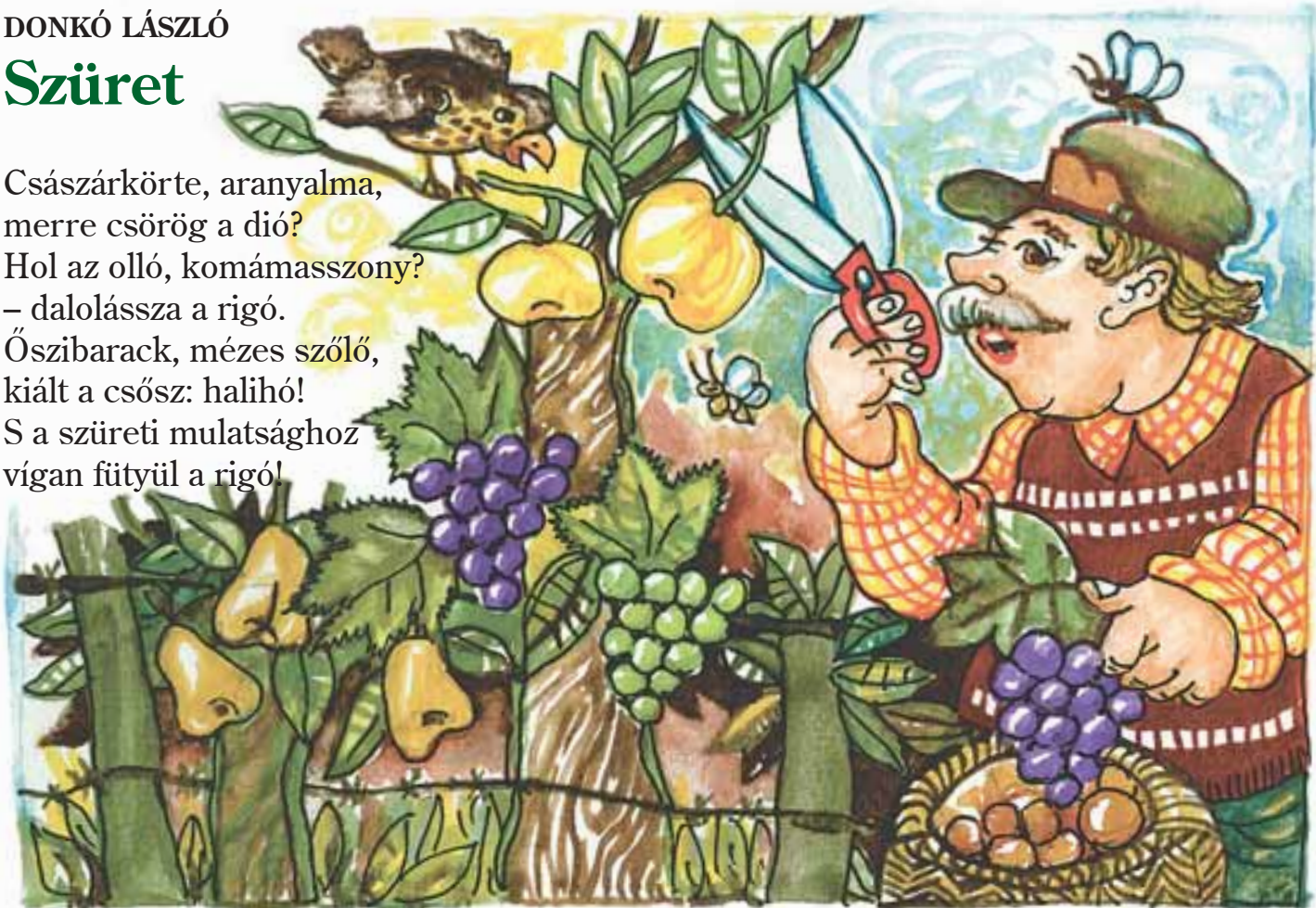
SZÚRÓS GOMBÓC JÁR A KERTBEN...

DONKÓ LÁSZLÓ

Szüret

Császárkörte, aranyalma,
merre csörög a dió?
Hol az olló, komámasszony?
– dalolássza a rigó.
Őszibarack, mézes szőlő,
kiált a csósz: halihó!
S a szüreti mulatsághoz
vígán füttyül a rigó!

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

TOLNA ÉVA

Máréfalván

Máréfalván mára
mind a kilenc gyermek
három ízben, versenyezve
mászott fel a fára.

Ropogja a törzse,
recsegi az ága:
Máréfalván a mászásnak
kiszabott az ára.

Előbb jobbra hajlok,
azután meg balra,
megrázkódom, leptogytok,
éppen, mint az alma.

NAGY LÁSZLÓ Dióverés

Elsuhogott az a fütytös
sárgarigó is délre,
sárgul az árva diófa
zöld terebélye.

Levelek lengnek, akár a
színarany rigó-szárnyak,
elszállnak ők is a szélben
puszta határnak.

Áll a diófa, és érett
kincsei válnak tőle:
szellő ha bántja az ágát,
buknak a földre.

Szaporább kopogás, csörgés
támad, ha jön az ember,
s bottal az ágak bogára
boldogan ráver.

BAK SÁRA rajzai

Földre, fejekre, kosárba
kopog a dió-zápor,
burkos dióra a gyermek
kővel kopácsol.

Már, mintha álmodnék, hallom
zaját a jó örömek,
darálók forognak, diós
mozsarak döngnek.

Majd csorgó hó levén ring a
picike dió-csónak,
s lomb zöldül újra a füttyös
sárgarigónak.

MESÉLJ

**a dióról a rajz
alapján!**

DÉNES GYÖRGY

DIÓSZEGI DIÓ

Diószeg, Diószeg,
három fiú diót szed,
egyik veri, másik eszi,
a harmadik nézegeti,
feldobja, elkapja,
tele már a kalapja.

TORDON ÁKOS

DIÓKIRÁLY

Dióhéj a palotája, diólevél a subája, diófa a birodalma, – jó lenne, ha betoppanna!

Koppan, toppan, itt van nyomban, ebben a szent minutumban.

Megemeli koronáját, kifordítja tarisznyáját. Hull a dió, hull a fáról, gyémánt hull a koronáról.

Neked is jut egy marékkal, játsz a diógyémántokkal!

LÁSZLÓ NOÉMI

ENNI VAGY ALUDNI

Mák, mák, mákvirág,
tarka összevisszaság.

Pilleszirmod mennyit él?
Szétcibál az esti szél.

Mák, mák, mákgubó,
déli napban száradó.

Elbújnál, de nincs hova:
nem véd meg a korona.

Mák, mák, sűrű mák,
mit üzen a másvilág?

Színes álom, úgy pereg,
mint a fürge mákszemek.

Fürge mákszem, keser-édes,
lesz belőle mákosrétes.

Mákvirágból mákgubó,
abban zörög millió
mákszem.
Mit süt belőle nagymama?

UNIPAN HELGA rajzai

KI A GYŐZTES?

– Pimasz vérszívó! – rivallt rá a szúnyogra az állatok királya. – Te parányi sárpötty! Ha még egyszer arra vetemedsz, hogy belém szúrj, miszlikbe téplek!

– Miszlikbe, engem?! – gúnyolódott a szúnyog, azzal – zimm-zümm – megint jól beledöfött. Az oroslán talpra ugrott, és olyan vérfa-

gyasztó üvöltésben tört ki, hogy a szikla is beleremegett. Hatalmas mancsával irtózatossapásokat mért... önmagára, összekarmolásza a tulajdon orrát, homlokát és nyakát; végül pedig kimerülten összeroskadt, elnyúlt a földön: legyőzte őt ez az icipici lény!

A szúnyog mámoros diadaléneket zengett: Zümi-zümi-zümi-züm, zümi-zümi-zümi-zü...

Diadalmi nótája ebben a pillanatban félbeszakadt, mert ökelme fönnakadt egy pókhálón!

La Fontaine nyomán

TOLNA ÉVA

Pók

Vendégváró pók vagyok,
ablakomban nap ragyog.
Gyertek ti is, jó legyen,
zűmmögjétek: Jó legyenek!

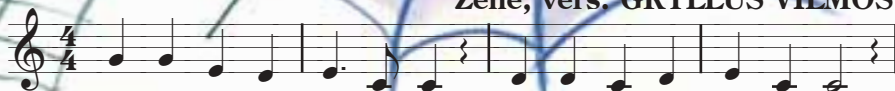
Szólok nektek sok szobát:
nappalít, hálóban meg
töltsétek az éjszakát.

Vendégváró pók vagyok,
vendégemmel mulatok.
Kifeszítem kötelem,
rajta táncolhat velem.

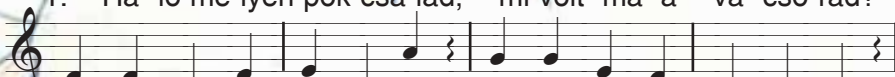
TOMOS
TÜNDE
rajza

Zene, vers: GRYLLUS VILMOS

1. – Há- ló mé-lyén pók-csa-lád, mi volt ma a va- cso-rád?

– Volt egy szú-nyog, volt egy légy, mus-lin-cá-ból ne- gy-ven-négy.

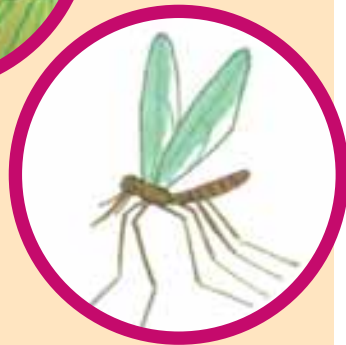
2. – Háló mélyén pókcsalád, mért fogsz apró muslincát?

– Több a nyegen, mint az egy, a sok kicsi sokra megy!

Kegyetlennek tűnik, de az élet törvénye, hogy az erősebb állat megeszi a gyengébbet.

KÖSD ÖSSZE,

kinek mi a vacsorája.

CSEH KATALIN

Egérvacsora

Batyu, cókók, motyó,
Motyóban mi motyog?
Egérke, szegényke,
Vézna egérlegényke.
Dünnög és motyorog,
Szipog, szepeg, szortyog:
Elfogyott a sajtocskája,
Mi lesz ma a vacsorája?

**VÁLASZD
KI,**

mit enne szívesen
vacsorára az egérke!

Bekapós

Három láncot alkotunk, melyek az ének ritmusára kézen fogva egymás mellett tekergőznek: egyik a moszat, másik a keszeg, harmadik a harcsa. A végén megállunk, elengedjük egymás kezét, és a játékvezető valamelyik lánc nevét kiáltja. Akik benne vannak, gyorsan leguggolnak. Ha nem, bekapja őket a másik lánc: a moszatot a keszeg, a keszeget a harcsa, a harcsát a játékvezető.

Zene, vers: GRILLUS VILMOS

2. Mindegyik éppen enni akarna,
moszatot a keszeg és keszeget a harcsa.

VÁGD KI

a cicát, az egeret,
a sajtot, és fűzd
össze a táplálkozási
láncot!

A PANEM KIADÓ 101 MEGLEPETÉS
című könyvből

ÉHES BÉKA

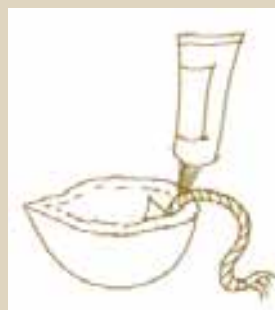
Nem kell neki tele tál,
bogarakat vacsorál.
Weöres Sándor

Vastag kartonból vágd ki, és színes papírral ragaszd be a hatalmasra tátott békaszáját. Az aljára erősíts gyümölcshálót, és zsinnyel akaszd fel úgy, hogy a békaszáj az arcod magasságában legyen. A diólegyekre fess szemet, ragassz kartonszárnyat. Versenyzetek: ki röpit több legyet a béka torkába.

DIÓ- ÁLLATOK

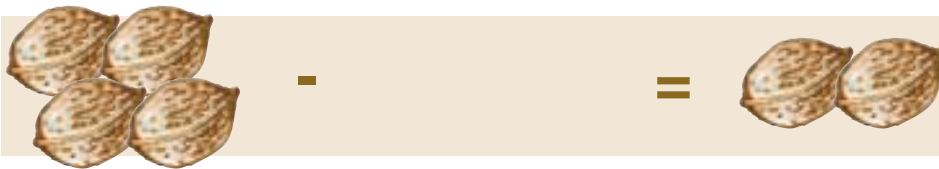

Posztóból vagy kartonból szabd az egérke fülét, a csiga testét. Egy-két pöttyt ragasztó, néhány ecsetvonás, s már kész is a diójáték.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

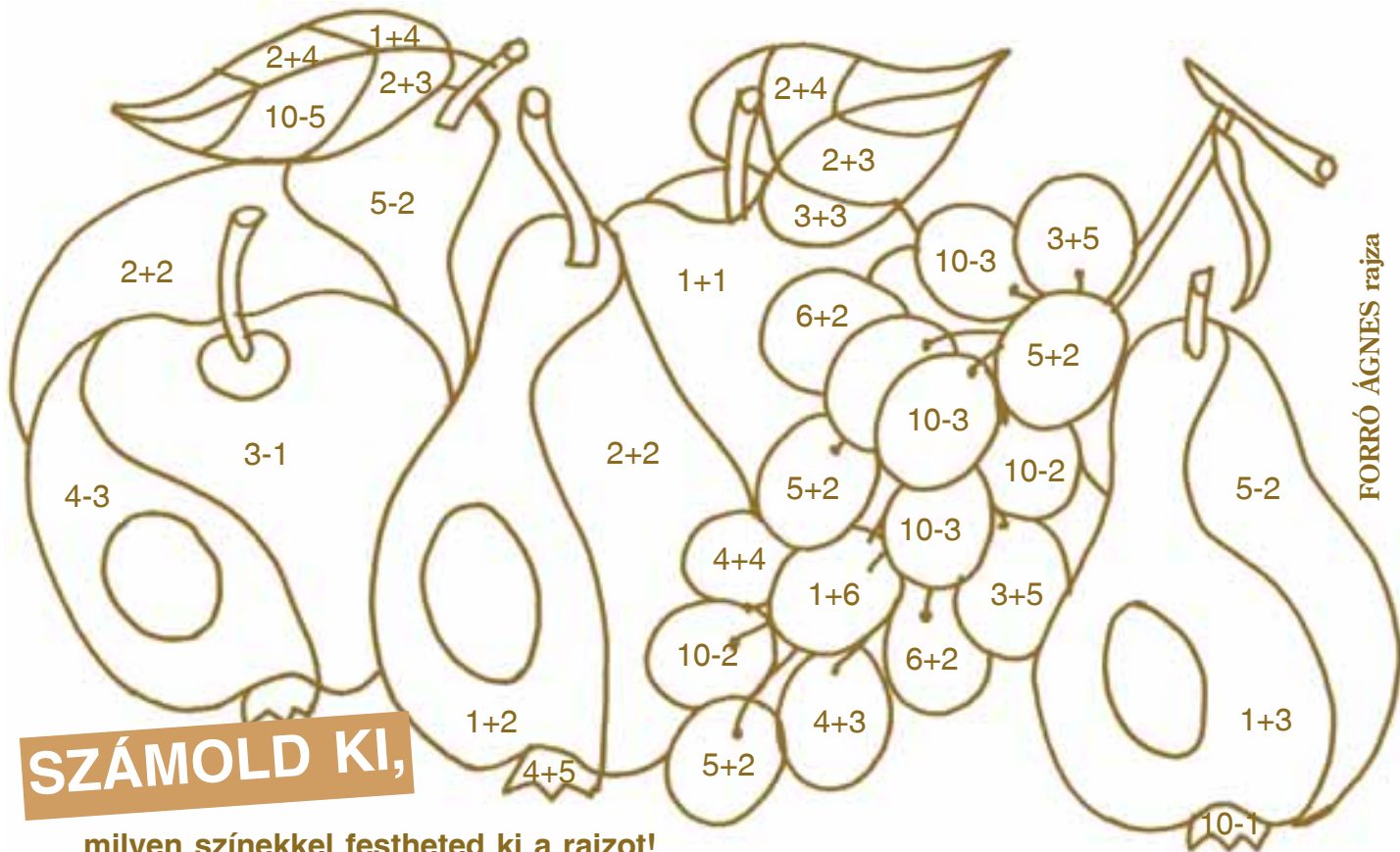
RAJZOLD BE a hiányzó diókat!

SZÁMOLD ÖSSZE,

hány diója volt Ferkónak.

milyen színekkel festheted ki a rajzot!

1 SÖTÉT- PIROS	2 HALVÁNY- PIROS	3 SÁRGA	4 NARANCS- SÁRGA	5 HALVÁNY- ZÖLD	6 SÖTÉT- ZÖLD	7 HALVÁNY- KÉK	8 SÖTÉT- KÉK	9 BARNA
-----------------------------	-------------------------------	-------------------	-------------------------------	------------------------------	----------------------------	-----------------------------	---------------------------	-------------------

FOLYTASD

a szőlőfürt rajzolását.
Színezd ki, majd számold
meg a szemeket!

KARIKÁZD BE,

ami nem készülhetett
szőlőből.

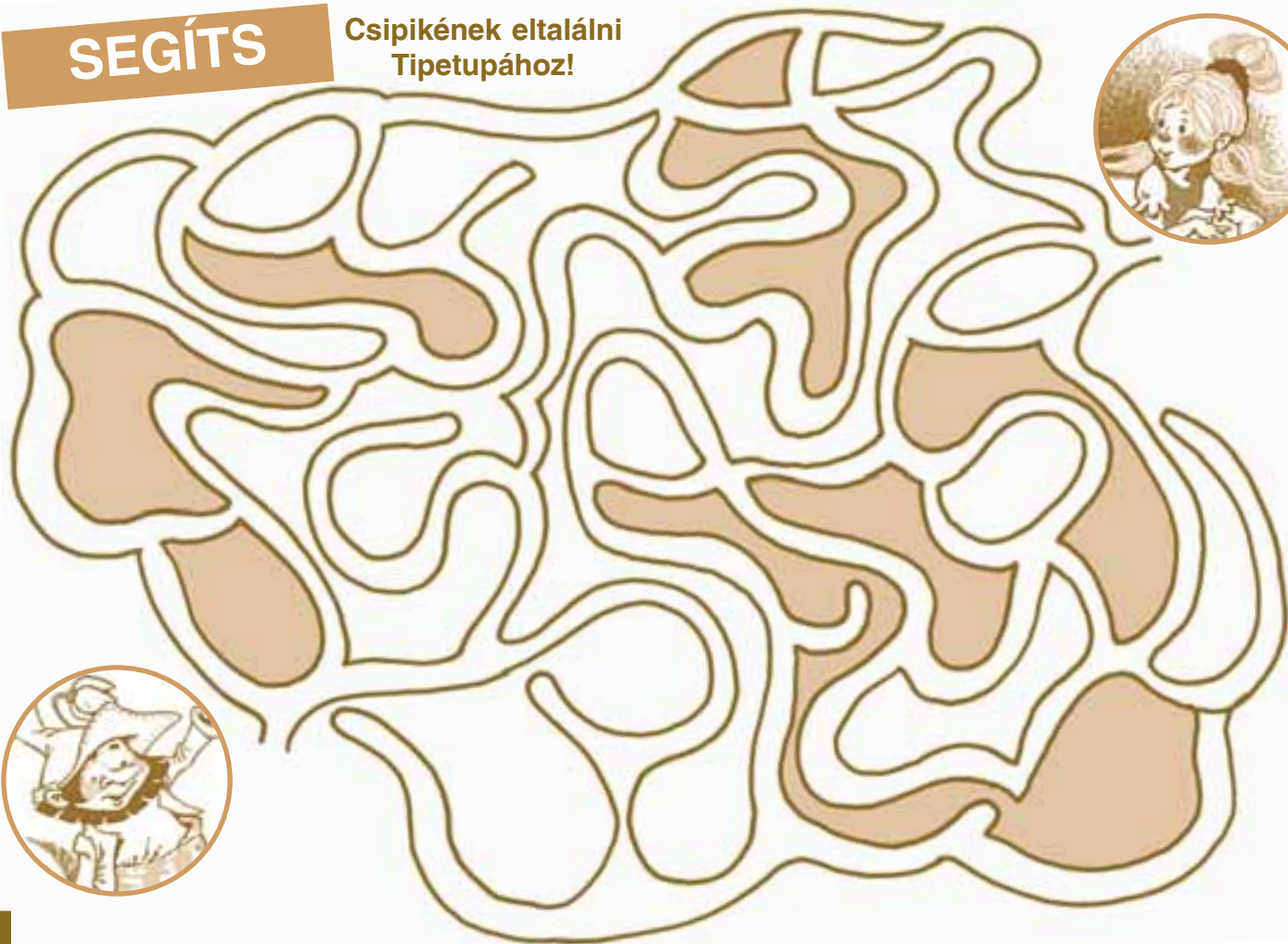
RAJZOLD

a finomság mellé azt,
amire szükség van az
elfogyasztásához.

SEGÍTS

Csipikének eltalálni
Típetupához!

FODOR SÁNDOR

CSIPIKE

2.

Leánykérő

Csipike gyorsan megtöltötte vödreit, és szaporázott vissza Tiptupához. Elhelyezte a teli vödröket a Tisztáson, mégpedig úgy, hogy jól érje a nap.

– Ez a híres nyárivíz? – kérdezte kényeskedve Tiptupa.

– Még nem, de nemsokára az lesz... ha felmelegszik. Gyűjtök majd belőle sokat... télire is elteszünk. – Mély lélegzetet vett, és kihúzta magát: – Az én feleségemnek mindene meglesz!

– Feleségednek? – húzta fel a jobb szemöldökét Tiptupa, miközben megint olyan szépen mosolygott, hogy Csipike alig tudta folytatni mondókáját:

– Igen, mert én téged ezennel...

Tiptupának elfogyott a türelme. Nem várta ki a végét.

– Ha te engem ezennel, én is téged azonnal! – Megölelte Csipikét, és olyan, de olyan szépen kezdtek búcsúzkodni, hogy Madár örömkönnyeket hullatott a faágon.

Kukucsi már kéz a kézben találta őket.

– Madárka! – szólott ünnepélyesen Csipike. – Kérlek, értesíts mindenkit! Nemsokára kezdődik a lagzi! Hencidától Boncidáig folyjék a méz! Mindenki itt legyen! Megnősültem! Ármány fölött – győzött a szív!

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlapra!**

VARGA KATALIN

A nyúl meg a káposzta

A szorgalmas kis sün káposztát termesztett. Éppen négyet. Napkeltétől napnyugtáig kapálgatta, öntözte. Estére nagyon elfáradt. Moccanni is alig tudott.

- Ki őrzi éjjel a káposztáimat?
- Én megőrzöm! – ajánkozott a nyúl.

A sün felfogadta a nyulat káposztacsősznek. Őrizte, őrizte a nyúl a káposztát. Éjfél felé azonban egyre nyugtalanabban szaglászta.

– Minek a sünnnek ennyi káposzta? Különben is a felét nekem ígérte.

Azzal leült az első káposztafej mellé. Ette, ette, addig ette, amíg elfogyott.

Nemsokára a másodikat kezdte körbeszimatolgatni.
– Ennek még a szaga is pompásabb! – Befalta azt is.
– Ó, szegény kis süni! – nyaldosta szája szélét jóllakottan. –
Fele káposztája odalett! Most már igazán feleslegesen őrzöm
a többi.

Azzal megette a következő káposztafejet is.

Végül nagy búsán leült a negyedik mellé.

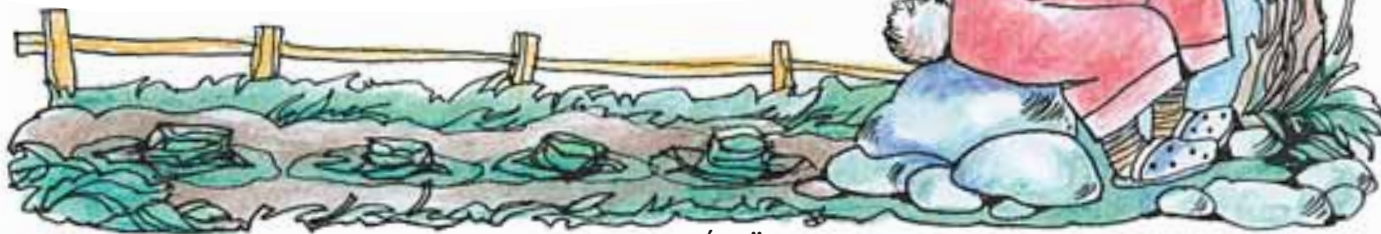
– Mennyire sajnállak! Itt árválkodsز magányosan!

S miközben siratta a megárvult, utolsó fej káposztát,
nagy bánatában azt is befalatozta.

Reggelre kelve a szegény süni csak az üres, letarolt ker-
tet találta.

– Micsoda ocsmány csószta állítottam az én gyönyörű
káposztásom őrzésére! – nyöszörögte szomorúan.

De a nyúlak már bottal üthette a nyomát. Túl volt az már
árkon-bokron. Feléje sem nézett a megcsúfolt kertnek. Igaz,
a kis süni sem fogadott fel többé nyulat káposztacsósznek.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

ZÁGONI BALÁZS

Az ÁRO beteg kereke

Barni nagyon szerette az ÁRO kocsikat. Ezeket a nagyhangú, szép, szögletes autókat már távolról felismerte az utcán. Nem csoda, hiszen Bé tatának is volt egy zöld ÁRO kocsija. Ezt az ÁRO-t nagyon okosan tervezték a mérnökök, mert pont belefért az egész család: Apa, Anya, Bé tata, Ika mama és Barni. Sőt, hátul akkora hely volt, hogy akár tíz káposztáshordó is elfért benne. Az pedig igen sok, mert Barni egyetlen káposztáshordóban is jól el tudott bújni. Ha tíz káposztáshordó volna az ÁRO kocsi hátsó részében, és ő az egyikben elbújna, akkor aztán kereshetné őt Apa és Bé tata jó sokáig. Most viszont nem káposztáshordók vannak az ÁRO csomagterében, hanem kukorica, mert Apa, Anya és Ika mama folyton azt szedik, és teszik fel az ÁRO-ra.

Bé tata nem szedi a kukoricát, hanem befe-

küdt az ÁRO alá.

– Beteg lehet a kerék – állapította meg Barni.

Bé tata ugyanis kivette az egyik első kereket, a lökhárítónak támasztotta, és téglákkal pöckölte fel az autót.

– Most legalább pihen egy kicsit – gondolta Barni, és megsimogatta, de csak óvatosan, mert a kerék, így betegen is, fél fejjel magasabb volt nála. Ekkor vette észre, hogy valahányszor Bé tata húz egyet a kulccsal a kocsi alatt, a beteg kerék hintázik egy kicsit. Tetstett neki ez a játék, kacagott egyet minden lökésnél. Erre Lompos kutya is felfigyelt, aki eddig a kocsi árnyékában aludt. Előbújt, s Barnival együtt bámulta a hintázó kereket.

– Mi van, öcsém? – kérdezte Bé tata, hallva a nagy kacagást és csaholást.

Kidugta a fejét az ÁRO alól, de ebben a pillanatban a kerék, uszgyi, futásnak eredt: le a domboldalon, át a huppanón, és gurult-gurult végig a földúton, a patak felé.

– Azt a cudar mindenit – mondta Bé tata, fölállt, és a kerék után szaladt.

– Azt a cudar mindenit – mondta Barni is. – Nem is olyan beteg ez a kerék!

A kerék gyorsan gurult, Bé tata nem tudta utolérni. Ekkor már Apa is szaladt, nagyokat ugrálva, de hirtelen megbotlott, és eltűnt a kukoricásban.

Barni nem értette, hogy miért nem az ÁRO-val indulnak a kerék nyomába. Hiszen az sokkal gyorsabb, és biztos, hogy három kerekekkel is utol tudná érni azt a rakoncátlan negyediket! Lompos kis porfelhőket kavarva nyargalt a kerék után, a közelben lakó Ödön

bácsi is kiállt az útra, hogy egy bottal megállítsa. De hiába. A kerék ravaszabb volt mindenkinnél. A kanyarban letért az útról, s a mezőn át egyenesen a patakba ugrott. Ott szépen oldalára fordult, és csendesen várta, hogy Bé tata, Apa, Lompos és Ödön bácsi utolérjék.

Barni most már mindent értett.

– Csak szomjas volt a kerék! – kiáltotta, azzal fogta a vizesüveget, kortyolt belőle, majd meglocsolta a másik három kereket, nehogy azoknak is ilyen messzire kelljen menni szomjukat oltani.

UNIPAN HELGA rajza

No, ez a hónap valamenyiünk számára a munka hónapja. Közületek a kisebbek óvodába járnak, a nagyobbak már elsősök, másodikosok. Akik már kinőttek a Szivárvány olvasói közül, kisebb testvérük kedvéért még bele-belenéznek, s egy-egy levelet is írnak nekem.

Bizony: ti oviba, iskolába jártok, én pedig kedves Feleséggel, Típetupával fejezgetem be a begyűjtést télire. Gombafélét már szárítottam (leves-

Péter Vivien, Marosvásárhely

nek), gyümölcsöt is aszaltam, de az édesvackor még hátra van, amit Mackóék ráznak nekem, és hoznak ide, az Óriásnagy Bükkfa odúja elé.

Szededetünk kedves Feleséggel szedret is, amelyik épp most a legfinomabb, mielőtt a dér megütné. Aztán jöhet a tél, mert teli kamrával talál bennünket. Akkor majd én is megszusszanok egy

kicsit, több időm lesz arra, hogy nektek levelet írjak-diktáljak, és mesélgessek Típetupának vagy Mókuséknak, ha meglátogatnak. Kukucsinak – sajnos – nem tudok mesélni, mert ökelme buzgón végigdurmolja

György Roland, Csíkmenaság

a telet, csak néha, ebédkor tesz úgy, mintha felébredne. De akkor sem igen tudunk szót váltani, mert csak táplálkozik, mammog magában egy kicsit, aztán megint elvonul szundizni. Ti azonban – tudom jól – nem szundizgatók, csak éjnek idején.

Nem tudom, Ti hogy vagytok velem, de én októbert is nagyon szeretem. Szerintem ugyanis ez az esztendő

egyik leggyönyörűbb (ha nem is éppen a legmelegebb) hónapja. Az erdő most válik igazán színpompássá. A vadgesztenyefák

**Király Ruth,
Berettyószéplak**

vérpirosra, a nyírfák élénk-sárgára, a bükkök barnára, a fűzek szelíd sárgásbarnára színeződnek, amíg a hónap végére le nem koppadnak mind egyformán kopaszra. De addig kigyönyörködöm

magam bennük. Öreg barátom, akinek a leveleimet diktálom, nagyon szeretett októberben kirándulni. Most már

nehezen mozog, ezért arra kér Benneteket, járjátok helyette a Természetet, nézzetek jól körül, és írjátok meg, mi mindent láttatok. De igyekezzetek, mert utána már az esős, csatagos november következik, majd pedig a de-

cember fehér hótakarójával.

Most én is sietek, hogy Vízirigó vigyen haza az Óriásinagy Bükkfa odújához, ahol már vár reám az én szorgos Feleségem, Típetupa, hogy az utolsó eltennivalókat

behordjuk az éléskamrába.

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

**Bartha Kinga,
Torda-
harasztos**

E lapszám támogatói:

Címlap: Kuki Andrea, Szatmárnémeti;

Hátlap: BAK SÁRA, ZSIGMOND EMESE

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVII. évfolyam, 298. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: napsugar@clicknet.ro Honlap: www.clicknet.ro/napsugar Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. **Ára 1,5 lej**

A székelyudvarhelyi Csillagvár Napköziotthon Mesevilág csoportja a retek meséjét adta elő.

**Kulcsár Petra,
Gyergyószentmiklós**

A margittai II. F osztály tanulói a rókáról és a kakasról mesélnek:

Volt egyszer egy róka meg egy kakas. A róka elment vadászni. Találkozott egy kakassal. Kérdezi a kakast a róka:

- Honnan jöttél?
- A tyúkölből. Hát te?
- Az erdőből.
- Te, kakas, mit szoktál enni?
- Kukoricát. És te, róka, mit eszel?
- Én tyúkokat és kakasokat eszem!

Mikor a kakaska ezt meghallotta, gyorsan elmenekült.

**Burjád Bernike,
Szatmárnémeti**

Létai Tamás Sándor

Valamikor a róka és a kakas barátok voltak. A róka meglátogatta a kakast. A kakas nagyon örült a rókának, és finom enni-valót készített neki. Ezután a róka naponta ott volt a kakasnál, s mindig csak azt leste, mi finomat kap, más nem is érdekelte. A kakas megsokallta. Egyik alkalommal jó csipős levest főzött neki. A róka nekifogott enni, de szaladt is a kúthoz vizet inni, annyira csípte a torkát.

Azóta haragszik is a kakasra nagyon, és ha teheti, megfogja a kakast, és megeszi.

Fazakas Mónika Szandi

A ház udvarán élt egy tarka tollú kakas. Büszkén járt-kelt az udvaron, nem félt senkitől. Pedig félhetett volna, mert róka koma hetek óta arra várt, hogy elkaphassa.

Egy este, mikor az udvar elcsendesedett, róka koma beosont, és a tyúkólból kilopta a kakast. Az éber kutyák észrevették, és kimenekítették őt a róka karmai közül.

Másnap, amikor az udvaron sétált, hálásan nézett a kutyákra, akik megmentették az életét.

Volt egy baromfiudvar. A kakas költötte fel minden reggel a háznépet. Egy éjszaka a róka elvitte a kakast. Reggel már javában sütött a nap, és a kakas még nem szólt. Ment a gazda a tyúkólhoz, hát volt kakas, nincs kakas. Kereste mindenütt. Az ól mellett talált egy tollat és egy rókaszórt. Már tudta, hogy a róka vitte el a kakasát.

Éjszakára csapdát állított. Meg is fogta a rókát. Megnyúzta, a bőréből szőnyeget készített.

Balogh Orsolya, Csíkszentmárton

Szöllösi Zsófia, Kolozsvár

Egyszer volt, hogy nagyapa készített Füles kutyánknak egy házat. Elfáradt, és leült újságot olvasni. A kutya éppen unatkozott, és ellopta nagyapa papucsát. Nagyapa kergetőzött vele, de Füles nem adta vissza. Nem volt mit tenni, hozott neki egy csontot, és így visszakapta a papucsot.

Tekeres Barbara,
Parajd

Mánya Krisztián,
Marosvásárhely

Nyitnike a szőlőben

– Ez aztán az édes és zamatos csemege!

– Bizony, a világ legfinomabb bogyója. Szőlőnek hívják.

– Milyen sötét felleg! Eső lesz.

– Nem felhő az, hanem seregélycsapat. Ők is uzsonnázni jönnek.

– Égzsakadás, földindulás! Végünk van!!!

– Repülj melletttem! Gyorsan a diófa sűrűjébe!

– Ne reszkess, kicsim! A szőlőcsész volt. Nem minket, a seregélyeket hessegeti.

– Milyen szörnyűség csattogott a kezében?

– Az a kereplő. Csúf a hangja, de nem tud bántani.

– De kár, hogy a domboldal nemcsak szőlőt, hanem kereplőt is terem!